

[Alfred Jensen.]

12 000 kr., ikke er bedre stillet — det er de naturligvis — men de får jo en ekstraskat på toppen, og de, der har 12 000 kr. og derover, har i øvrigt ingen lettelse fået, så i virkeligheden er der tale om, at man forhøjer beskatningen af ikke-forsørgere under 25 år. Det, vi her står over for, er en udløber af den ændring af forsørgerbegrebet, som blev gennemført i forbindelse med ligningsloven. Vi havde vore store betænkeligheder ved at gå med til denne ændring, idet vi var klar over, at adskillige medborgere ville blive ilde stillet, hvis den blev gennemført; men vi troede, at de skattelettelser, finansministeren lovede, ville være af en sådan beskaffenhed, at der for disse medborgere, der tidligere havde været anerkendt som forsørgere, i hvert fald blev en lempelig overgang. Nu ser vi, at det ikke er tilfældet. Tværtimod, adskillige, der tidligere blev betragtet som forsørgere, kommer ud for temmelig store og byrdefulde skattestigninger. De har naturligvis for en dels vedkommende fået fordel af de lemper, som gives ifølge statskatte-loven, men de har ikke fået nogen lettelse i den kommunale beskatning. Summa summarum: de er blevet dårligere stillet end før. Det er altså til den ene side, ændringen har denne virkning, og jeg vil tro, at jeg ikke er det eneste medlem af tinget, der er bekendt med disse vanskeligheder og er blevet opfordret til at gøre noget over for de urimeligheder, der her er fremkommet.

Jeg er blevet stillet over for dette eksempel: en ældre dame med en indtægt på 5 000 kr. årlig har tidligere til kommunen svaret skat af 4 200 kr.; nu er hun, fordi hun er blevet overført til gruppen ikke-forsørgere, blevet sat i skat til kommunen af 4 700 kr. Da det er Århus kommune, det drejer sig om, kan enhver se, hvad det betyder, og som hun er stillet, er der masser af medborgere, der er stillet. Det er altså virkningen til den ene side. Til den anden side har vi de forøgede krav, der stilles til ungdommen.

Vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af et lovforslag af denne art; vi må vende os derimod. Jeg regner med, at jeg får lejlighed til senere at udtale mig om det; men det bliver vel nok ikke i mere dybtgående

og omfattende vendinger, al den stund meningen er, at lovforslaget skal gennemføres under de forcerede vilkår, folketinget nu arbejder under.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget. Det var kun det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der gik imod det, men jeg synes ikke, det klart fremgik af det ærede medlems udtalelser, at der for den store gruppe ikke-forsørgere, som der her er tale om, ikke sker en skatteforhøjelse i forhold til det bestående. Det, der sker, er, at man kan få del i en skatnedsættelse, forudsat at man foretager en opsparing. Ønsker man ikke at foretage denne opsparing, vil skatten være, som den har været hidtil; det gælder gruppen på 4 000, 6 000 og 8 000 kr., og det fremgår af den opstilling, der er foretaget.

Så kan man spørge, om det for dem, der vil have del i skatnedsættelsen, er så stort et offer at foretage denne opsparing. Jeg skal villigt erkende, at det kan det være i en række tilfælde, men det afgørende for mig er, at det ikke er penge, der går ind i statskassen. Det er en opsparing, den pågældende unge foretager og får sin store gavn af den dag, pengene frigives, hvad enten der nu er tale om ægteskab eller stiftelse af egen virksomhed eller, hvis man ikke har været ude for en af disse to begivenheder inden det fyldte 30. år, så når man fylder 30. To unge, der gifter sig omkring 25 års alderen og kan møde op med hver sin opsparing på 5 000 kr. — det er ofte tilfældet — tror jeg nok vil være særdeles glade for, at de har foretaget denne opsparing. Hertil kommer, at de har fået del i en skatnedsættelse, så jeg tror, der er større fordele ved denne lovgivning, end man har forestillet sig.

Man har ønsket i et udvalg at se på et par spørgsmål. Det har været nævnt af et par af de ærede ordførere. Jeg kan lige gøre opmærksom på, at de, der har foretaget en sådan opsparing, også i almindelighed vil have fået de heraf flydende skatnedsættelser, og da især på den måde, vi nu har indrettet lovgivningen. Det synes jeg det ærede medlem hr. Poul Møller skulle tænke på.

Hvad angår folk under uddannelse, vil